

BILANGAN TANGGUNGAN DAN KUALITI HIDUP KUMPULAN B40 DI PPR KERINCHI, KUALA LUMPUR

(NUMBER OF DEPENDENTS AND QUALITY OF LIFE OF B40 GROUP IN PPR
KERINCHI, KUALA LUMPUR)

BASRI, N. A. A.¹ – RASHID, S. M. R. A.^{1*} – NOR, N. N. F. M.¹ – RAHMAN, A. A.²

¹ Pusat Pengajian Pendidikan Jarak Jauh, Universiti Sains Malaysia, Pulau Pinang, Malaysia.

² Pusat Pengajian Ilmu Kemanusiaan, Universiti Sains Malaysia, Pulau Pinang, Malaysia.

*Penulis penghubung
e-mail: masayurashid[at]usm.my

(Received 10th June 2024; revised 13th August 2024; accepted 22nd August 2024)

Abstrak. Kemiskinan merupakan masalah kompleks dan sukar bagi masyarakat. Isu ini mempengaruhi masyarakat, termasuk bandar, luar bandar, dan mereka yang mempunyai tahap sosioekonomi rendah. Kajian ini bertujuan mengenal pasti bilangan tanggungan dan kualiti hidup Ketua Isi Rumah (KIR) dalam kalangan B40 di PPR Kerinchi, Kuala Lumpur. Kajian ini melibatkan 330 responden B40 di kawasan Kerinchi, Kuala Lumpur. Kajian ini menggunakan pendekatan kuantitatif untuk mengumpul data. Kajian ini menggunakan soal selidik untuk mengumpul data bilangan tanggungan dan kualiti hidup ketua isi rumah. Keputusan menunjukkan KIR B40 di PPR Kerinchi Kuala Lumpur dalam lingkungan umur 40 hingga 59 tahun. Berdasarkan kajian, 59.60% responden mempunyai saiz isi rumah antara 5 hingga 8 orang. Ini menunjukkan saiz kesesakan agak ketara berlaku di unit rumah PPR terbabit. Tambahan pula, 58.1% responden mempunyai tanggungan masih belajar, dan 78% mempunyai masalah kesihatan mental. Menurut kajian ini, KIR perlu mengambil kira aspek pendidikan dan kesihatan setiap tanggungan. Kesimpulannya, memahami sosioekonomi kemiskinan bandar penting bagi penggubal dasar untuk membangunkan program dan dasar pembasmian kemiskinan yang berkesan untuk kumpulan B40 di Kuala Lumpur. Penemuan kajian ini memberi gambaran tentang cabaran yang dihadapi golongan miskin bandar di Kuala Lumpur dan memaklumkan usaha masa depan untuk menangani kemiskinan dan ketidaksetaraan di rantau ini.

Katakunci: kemiskinan bandar, kumpulan B40, sosioekonomi, saiz isi rumah, pendidikan

Abstract. Poverty is a complex and challenging issue for society. This issue affects communities, including urban and rural areas, as well as those with low socioeconomic status. This study aims to identify the number of dependents and the quality of life of Heads of Household (HoH) among the B40 group in PPR Kerinchi, Kuala Lumpur. The study involves 330 B40 respondents in the Kerinchi area, Kuala Lumpur. A quantitative approach was used to collect data through questionnaires on the number of dependents and the quality of life of the heads of households. The results show that B40 HoHs in PPR Kerinchi Kuala Lumpur are predominantly aged between 40 to 59 years. According to the study, 59.60% of respondents have household sizes ranging from 5 to 8 people, indicating significant overcrowding in the PPR housing units involved. Furthermore, 58.1% of respondents have dependents still studying, and 78% have mental health issues. According to this study, HoHs need to consider the educational and health aspects of each dependent. In conclusion, understanding the urban poverty socioeconomics is crucial for policymakers to develop effective poverty alleviation programs and policies for the B40 group in Kuala Lumpur. The findings of this study provide insights into the challenges faced by the urban poor in Kuala Lumpur and inform future efforts to address poverty and inequality in the region.

Keywords: urban poverty, B40 group, socioeconomic, household size, education

Pengenalan

Kemiskinan merupakan masalah yang kompleks dan selalunya sukar bagi masyarakat. Dalam satu kajian, konsep kemiskinan boleh dilihat dari dua sudut yang berbeza iaitu kemiskinan mutlak, dan kemiskinan relatif (Jamil dan Che Mat, 2020). Kemiskinan ini menembusi pelbagai lapisan masyarakat, baik di bandar, luar bandar, mahupun yang mempunyai tahap sosioekonomi yang rendah. Perbezaan antara kawasan bandar dan luar bandar amat ketara, dengan setiap kawasan mempunyai ciri-ciri tersendiri. Sebagai contoh, Kuala Lumpur sebagai bandar yang padat penduduknya mempunyai perbezaan yang ketara berbanding negeri-negeri lain di Malaysia. Ini berikutan statusnya sebagai pusat pertumbuhan ekonomi yang menjadikannya sebagai pusat kegiatan global negara (Rameli, 2022). Bagaimanapun, walaupun berstatus sebagai bandar raya utama di Malaysia, Kuala Lumpur tidak terlepas daripada masalah kemiskinan. Data laporan e-Kasih menunjukkan peningkatan mendadak jumlah penduduk miskin dan miskin tegar di Kuala Lumpur, mencecah 10,200 keluarga (Bernama Web Portal, 2021). Ini mengesahkan, walaupun ia merupakan pusat ekonomi, namun masalah kemiskinan khususnya kemiskinan bandar masih menjadi kebimbangan serius di ibu negara. Kemiskinan bandar adalah fenomena sosial yang menonjolkan keadaan ekonomi yang merosot dalam kalangan penduduk bandar, dengan cabaran khusus seperti akses terhad kepada pekerjaan yang layak, perumahan yang layak, dan akses kepada pendidikan dan perkhidmatan kesihatan yang mencukupi.

Kajian terbaru Jabatan Perangkaan Malaysia (2022a) menunjukkan Malaysia mengalami peningkatan dalam insiden kemiskinan mutlak di kawasan bandar pada 2022, manakala kandungan isi rumah di luar bandar menunjukkan pengurangan. Hasil Tinjauan Pendapatan Isi Rumah 2022 oleh Jabatan Perangkaan Malaysia menunjukkan 77.8 peratus isi rumah di Malaysia tinggal di bandar (Jabatan Perangkaan Malaysia, 2022b). Terdapat beberapa negeri di Malaysia, seperti Wilayah Persekutuan, Selangor, Pulau Pinang, Melaka, dan Johor, yang mempunyai peratusan isi rumah yang melebihi purata nasional, antara 79.1 hingga 100.0 peratus. Di Malaysia, kemiskinan dapat dilihat daripada perbezaan tahap pendapatan masyarakat. Perbezaan tahap pendapatan ini membawa kepada pembentukan kategori pendapatan masyarakat di Malaysia mengikut pendapatan isi rumah seperti kategori TOP-20 (T20), MIDDLE-40 (M40) dan BOTTOM-40 (B40). Istilah tingkat pendapatan T20, M40 dan B40 yang digunakan sebenarnya mewakili peratusan penduduk negara bagi 20 peratus tertinggi, pertengahan 40 peratus dan terendah 40 peratus. Kumpulan isi rumah yang berpendapatan kurang daripada RM5,250 sebulan diklasifikasikan dalam kumpulan berpendapatan rendah (B40) manakala bagi kumpulan M40 pula adalah sebanyak RM5,250 hingga RM11,819 sebulan, manakala T20 melebihi RM11,820 (Jabatan Perangkaan Malaysia, 2023a).

Golongan miskin atau B40 di Malaysia sangat terdedah kepada kemiskinan dan masyarakat percaya punca kemiskinan dalam keluarga mereka berpunca daripada sikap malas dan tiada keinginan untuk mengubah kehidupan menjadi lebih baik. Maka, tidak hairanlah kumpulan B40 juga dikenali sebagai “kumpulan terdedah” atau “kumpulan yang mudah terancam”. Oleh itu, kajian ini lebih memfokuskan kepada kumpulan B40 berbanding kumpulan M40 atau T20. Gambaran kasar menunjukkan kehidupan isi rumah miskin di Kuala Lumpur sering tidak terjamin sehingga membawa kepada pelbagai isu yang tidak menyenangkan. Keadaan seperti perumahan yang kurang selesa dan kenaikan harga hartanah di Kuala Lumpur (Rameli, 2022) boleh membawa kepada peningkatan kemiskinan dan menjejaskan keseluruhan kualiti hidup penduduk. Menurut Din (2022), perumahan merupakan komponen penting dalam mencapai kualiti hidup

yang tinggi. Justeru, kerajaan Malaysia telah memperkenalkan beberapa program perumahan seperti Program Perumahan Rakyat (PPR), Skim Rumah Pertamaku (SPR), dan Perumahan Rakyat 1 Malaysia (PR1MA) yang merupakan usaha kerajaan Malaysia untuk memastikan rakyatnya mempunyai harga mampu milik, tempat perlindungan. Bagaimanapun, harga hartanah di Kuala Lumpur terus meningkat, sejajar dengan pertumbuhan ekonomi dan peluang pekerjaan di bandar, mewujudkan cabaran kepada pihak berkuasa dalam memastikan akses kepada rumah mampu milik untuk semua lapisan masyarakat.

Berdasarkan keseluruhan perbincangan di atas, jelas menunjukkan bahawa perumahan merupakan isu utama dalam pembangunan kesejahteraan masyarakat khususnya di kawasan bandar. Dalam konteks kenaikan harga rumah dan kos sara hidup yang tinggi, penduduk berpendapatan rendah sering menghadapi cabaran besar untuk memiliki rumah sendiri dan tempat tinggal yang layak (Salleh dan Latiffi, 2021). Melalui inisiatif seperti Program Perumahan Rakyat (PPR) misalnya, ia merupakan salah satu usaha yang dilakukan untuk menyediakan rumah mampu milik di kawasan padat seperti Kuala Lumpur. Namun begitu, terdapat beberapa isu yang timbul di kawasan PPR seperti masalah kesesakan keluarga di rumah kecil, kebersihan, kesihatan, dan kekurangan tempat letak kereta (Jahada dan Lau, 2021). Pembangunan rumah kos rendah selalunya hanya tertumpu kepada aspek rumah tumpangan tanpa mengambil kira kualiti, keselesaan dan privasi penghuni selepas mereka tinggal di rumah tersebut. Justeru, kajian ini bertujuan untuk meninjau realiti kehidupan keluarga miskin bandar B40 di PPR Kerinchi Kuala Lumpur dengan memfokuskan kepada hubungan dan bilangan tanggungan dengan kualiti hidup mereka serta mengenal pasti isu utama yang dihadapi dalam kalangan mereka. Hasil kajian ini diharapkan dapat memberi gambaran yang lebih jelas kepada pihak terbabit tentang kehidupan sebenar warga PPR dan punca kemiskinan yang mereka hadapi di kawasan bandar. Kajian ini juga diharapkan dapat membantu dalam meningkatkan kualiti hidup dan kepuasan penduduk, serta membantu mengatasi masalah kemiskinan dalam kalangan golongan B40 di Bandar.

Sorotan literatur

Banyak kajian lepas telah dijalankan untuk menentukan faktor, akibat dan punca kemiskinan yang agak berbeza tetapi kelihatan berbeza pada tahap tertentu (Irfan et al., 2023). Bilangan tanggungan dalam sesebuah keluarga memberi kesan yang besar kepada tahap kemiskinan. Lebih banyak tanggungan, lebih banyak perbelanjaan yang perlu ditanggung oleh ketua keluarga (Maulana, 2019). Di Malaysia, kebanyakan keluarga bukan sahaja bertanggungjawab ke atas perbelanjaan dan penjagaan anak-anak, malah perlu menyara ahli keluarga lain yang tinggal bersama, seperti ibu bapa dan adik-beradik yang sudah tua. Kajian menunjukkan bahawa kesejahteraan ekonomi sesebuah keluarga dipengaruhi oleh bilangan tanggungan dan kadangkala ramai tanggungan boleh mengakibatkan sesebuah keluarga itu miskin. Kebanyakan negara membangun melancarkan program perancangan keluarga (FPP) pada tahun 1960-an/70-an untuk mengawal pertumbuhan penduduk yang pesat dan mengurangkan kadar kesuburan (Hoo dan Li Lai, 2023). Ramai daripada golongan miskin kurang pengetahuan tentang perancangan keluarga, malah mereka tidak sedar kepentingan amalan ini untuk kestabilan ekonomi keluarga. Kepentingan pemerkasaan komuniti berhubung amalan perancangan keluarga diiktiraf sebagai satu usaha untuk meningkatkan kesejahteraan keluarga secara keseluruhan, baik dari segi kesihatan mahupun ekonomi (Rose dan Sulo, 2021). Selain itu, faktor kewangan sering menjadi

pertimbangan utama dalam keputusan mendapatkan anak yang ramai berikutan kos sara hidup yang semakin meningkat (Shahimi, 2018). Ramai keluarga di bandar memilih untuk mengamalkan perancangan keluarga bagi memastikan pendapatan mereka selaras dengan jumlah tanggungan yang mereka ada. Justeru, usaha mendekati dan meningkatkan kesedaran tentang kepentingan perancangan keluarga perlu diperluaskan dalam kalangan keluarga miskin di kawasan bandar, bagi memahami kesannya terhadap kestabilan ekonomi dan kesejahteraan keluarga.

Selain itu, pendidikan dan kemiskinan juga mempunyai hubungan yang rapat dan saling mempengaruhi antara satu sama lain. Kemiskinan juga merupakan salah satu penghalang utama kepada kemajuan pendidikan sesebuah negara. Bagi menyediakan peluang yang lebih baik untuk pembangunan pendidikan anak-anak negara, langkah utama yang mesti diambil ialah membasmi kemiskinan. Pendidikan dianggap sebagai hak asasi manusia yang penting, yang merupakan kunci kepada individu untuk menjalani kehidupan yang bermakna dan memberi sumbangan positif kepada masyarakat mereka (Rodriguez, 2020). Namun begitu, ketidakupayaan untuk mengakses pendidikan, yang sering menjadi kitaran ganas yang berterusan dari satu generasi ke generasi seterusnya dalam sesebuah keluarga, juga boleh menghalang kestabilan kewangan sesebuah keluarga (Rodriguez, 2020). Kanak-kanak yang tidak mempunyai akses kepada pendidikan berisiko lebih tinggi untuk dieksploitasi atau dikahwinkan pada usia awal, yang seterusnya mengehadkan peluang masa depan mereka dan mengekalkan kitaran kemiskinan dari satu generasi ke generasi berikutnya (Dubay, 2021). Keadaan ini menggambarkan kitaran ganas di mana keluarga miskin terperangkap dalam kemiskinan berterusan. Keluarga ini selalunya terhad dalam sumber dan peluang untuk memperbaiki keadaan ekonomi mereka, sekali gus terperangkap dalam kitaran kemiskinan yang berterusan untuk tiga generasi akan datang (Dubay, 2021). Kanak-kanak, sebagai individu yang paling terdedah, secara langsung dipengaruhi oleh kesan kitaran kemiskinan ini. Mereka bergantung kepada orang dewasa untuk memenuhi keperluan mereka, menyukarkan mereka untuk melepaskan diri daripada kitaran kemiskinan kerana sumber dan akses mereka yang terhad (Dubay, 2021).

Di Malaysia, beberapa kajian yang dijalankan ke atas kumpulan B40 telah mendedahkan pelbagai isu tentang aspek pendidikan dalam kalangan kumpulan B40. Terdapat golongan B40 yang mengalami kemiskinan, kehilangan pekerjaan atau pendapatan tidak mencukupi dan terpaksa memberhentikan persekolahan anak-anak mereka. Menurut kajian Allang et al. (2019), golongan B40 yang biasanya membesar dalam keadaan sosioekonomi yang tidak stabil cenderung mempunyai tahap pendidikan yang rendah dan menghadapi masalah membaca dan menulis (Mahamod et al., 2021). Masalah pembelajaran yang sering dihadapi oleh pelajar kelas B40 termasuklah kebolehan membaca dan menulis yang terhad, kehadiran yang rendah di sekolah, sering lewat dalam pembelajaran, hilang tumpuan dan motivasi dalam proses pembelajaran (Kashfi et al., 2022). Dalam konteks ini, pendekatan yang komprehensif dan mampan diperlukan untuk memastikan pelajar B40 mempunyai sokongan dan sumber yang mencukupi untuk mengatasi cabaran pembelajaran yang mereka hadapi. Oleh itu, usaha untuk menyediakan akses yang lebih luas kepada pendidikan dan meningkatkan kualiti pendidikan adalah sangat penting dalam memecahkan kitaran kemiskinan yang berterusan.

Di samping itu, walaupun wang bukanlah segala-galanya, kesejahteraan seseorang secara langsung berkaitan dengan kestabilan hidup mereka. Kestabilan hidup

merangkumi aspek asas seperti akses kepada makanan, tempat tinggal, dan pekerjaan untuk memenuhi keperluan harian keluarga (Zakaria, 2022a). Memandangkan keadaan ekonomi semasa, adalah penting bagi kerajaan Malaysia mengkaji semula klasifikasi pendapatan isi rumah di negara ini, terutamanya di bandar-bandar besar seperti Kuala Lumpur. Salah satu aspek utama dalam menentukan klasifikasi keluarga di Malaysia ialah melalui penilaian pendapatan yang diterima dan jumlah tanggungan yang mereka miliki (Khamis, 2023). Menurut Jabatan Perangkaan Malaysia (2023b), pada 2022 purata pendapatan kasar isi rumah di peringkat nasional ialah RM8,479. Bagi Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, purata pendapatan isi rumah ialah RM13,325. Berdasarkan data ini, terdapat perbezaan yang signifikan antara purata pendapatan isi rumah di peringkat nasional dan di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur. Kesan purata pendapatan isi rumah yang lebih tinggi di Kuala Lumpur memberi impak yang besar kepada penduduk bandar kerana mereka dapat menikmati perkhidmatan berkualiti tinggi dengan lebih mudah. Bagaimanapun, penduduk juga menghadapi kos sara hidup yang lebih tinggi berbanding di kawasan lain di negara ini. Kos sara hidup yang lebih tinggi di Kuala Lumpur menyumbang kepada kenaikan harga hartanah, barangan makanan dan perkhidmatan lain yang boleh memberi kesan buruk kepada penduduk khususnya di bandar raya Kuala Lumpur. Peningkatan ini boleh meningkatkan tekanan kewangan dalam kalangan penduduk terutamanya mereka yang mempunyai beberapa tanggungan. Oleh itu, kesan kenaikan kos sara hidup di Kuala Lumpur menjejaskan kestabilan kewangan dan kesejahteraan keluarga, sekali gus memberi lebih tekanan kepada mereka yang mempunyai tanggungan yang besar.

Bilangan ahli keluarga menentukan berapa banyak keperluan yang perlu dipenuhi oleh keluarga. Semakin ramai ahli keluarga, semakin ramai yang perlu dipenuhi, begitu juga sebaliknya. Jumlah tanggungan termasuk anak tanggungan akan menambahkan beban tambahan kepada ketua keluarga dalam memenuhi keperluan harian. Sebagai contoh, keluarga yang mempunyai lima orang anak yang memerlukan penjagaan di pusat asuhan seharusnya mengutamakan perbelanjaan untuk ini (Khamis, 2023). Selain itu, ahli keluarga yang kurang upaya atau warga tua juga mempengaruhi saiz perbelanjaan keluarga (Ichsan et al., 2021). Hal ini secara tidak langsung boleh mengganggu sumber kewangan terutamanya bagi mereka yang berpendapatan rendah kerana kos keperluan asas seperti makanan, sewa rumah, dan bil elektrik adalah tinggi. Selain sumber kewangan yang terhad, golongan miskin bandar yang mempunyai beberapa tanggungan juga menghadapi kesukaran untuk mendapatkan perkhidmatan kesihatan yang mencukupi. Perkhidmatan kesihatan ini merujuk kepada perbelanjaan kesihatan yang meliputi aspek seperti penyediaan bantuan kecemasan, aktiviti perancangan keluarga, perkhidmatan kesihatan, dan aktiviti pemakanan yang ditetapkan untuk kesihatan tetapi tidak termasuk penyediaan sanitasi dan air (Muda et al., 2020). Menurut Marbin et al. (2022), banyak kajian telah menunjukkan kesan pendapatan rendah terhadap aspek kesihatan dan kematian di negara-negara di seluruh dunia. Antaranya, kajian oleh Tibber et al. (2022) mendedahkan sebanyak 42 kajian dengan data daripada 7,744,469 peserta mendapati bahawa ketidaksamaan pendapatan atau pendapatan rendah dalam kalangan individu cenderung dikaitkan dengan kesihatan mental umum yang lemah, kemurungan, dan psikosis pada orang dewasa. Begitu juga, 26 kajian dari kebanyakan negara berpendapatan tinggi telah melaporkan hubungan positif antara ketidaksamaan pendapatan dan kemurungan, dengan kesan yang lebih besar untuk wanita dan subpopulasi berpendapatan rendah (Patel et al., 2018). Justeru, jelas dilihat bahawa golongan berpendapatan rendah, ketidaksamaan pendapatan, dan

kemiskinan mengalami cabaran ekonomi yang membataskan keupayaan mereka untuk mendapatkan bantuan perubatan terutamanya dalam aspek kesihatan (Zakaria, 2022b; Shahimi, 2018).

Selain itu, keadaan kewangan yang terhad juga menghalang golongan berpendapatan rendah terutama yang tinggal di kawasan bandar daripada mengutamakan pilihan makanan berkhasiat untuk keluarga. Kebanyakan mereka mesti memilih kedai berhampiran dengan rumah mereka berdasarkan kos pengangkutan yang rendah, walaupun kadangkala harga barang mungkin lebih tinggi. Ini mengakibatkan golongan ini terpaksa memilih makanan yang mungkin kurang berkhasiat kerana kekangan kewangan yang boleh menjejaskan kesihatan dan perkembangan kanak-kanak. Kajian daripada Laporan Tabung Kanak-Kanak Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu (UNICEF) menunjukkan bahawa kanak-kanak di kawasan projek perumahan awam (PPR) sekitar Kuala Lumpur mengalami kekurangan berat badan, dengan 15% daripada mereka berumur bawah lima tahun (Johari, 2018). Keadaan ini menimbulkan kebimbangan kerana kekurangan berat badan boleh memberi kesan negatif kepada pertumbuhan dan perkembangan kanak-kanak, termasuk masalah kesihatan seperti sistem imun yang lemah, kekurangan tenaga dan masalah pembelajaran. Faktor-faktor seperti kekurangan nutrisi dalam diet, akses terhad kepada makanan berkualiti, dan tekanan kewangan dalam kalangan keluarga miskin di kawasan PPR mungkin menyumbang kepada masalah ini. Oleh itu, tindakan segera perlu diambil untuk meningkatkan akses kepada makanan berkualiti, meningkatkan kesedaran tentang pemakanan sihat, dan memberi bantuan kepada keluarga di kawasan PPR bagi memastikan keperluan asas pemakanan kanak-kanak dipenuhi.

Secara ringkasnya, isu kemiskinan dalam kalangan golongan B40 di bandar raya Kuala Lumpur adalah kompleks dan memerlukan pendekatan holistik untuk diatasi. Faktor seperti bilangan tanggungan yang ramai, akses terhad kepada perumahan, pendidikan dan perkhidmatan kesihatan, dan tekanan kewangan yang dialami keluarga menyumbang kepada kemiskinan berterusan dalam kalangan golongan B40 di bandar raya Kuala Lumpur. Justeru, pelbagai langkah perlu diambil untuk meningkatkan akses kepada perkhidmatan kesihatan dan pendidikan serta meningkatkan peluang ekonomi golongan B40 di bandar raya Kuala Lumpur. Ini termasuk usaha kerajaan untuk menilai semula dasar pendapatan, menyediakan bantuan kewangan yang sewajarnya, dan meningkatkan akses kepada perkhidmatan kesihatan dan pendidikan yang berkualiti. Selain itu, usaha masyarakat sendiri juga memainkan peranan penting dalam mengatasi masalah kemiskinan di bandar raya Kuala Lumpur. Dengan sokongan padu dan kerjasama antara agensi kerajaan, pertubuhan bukan kerajaan, dan masyarakat setempat, langkah proaktif boleh diambil untuk memberikan bantuan dan sokongan kepada kumpulan B40 dalam mengeluarkan mereka daripada belenggu kemiskinan. Antara langkah dan usaha yang boleh diambil oleh masyarakat ialah melibatkan diri dalam program pembangunan komuniti, seperti latihan kemahiran, bantuan keusahawanan, dan program pendidikan ke arah kesedaran kewangan, bertujuan memberi peluang kepada golongan B40 keluar daripada kitaran kemiskinan. Dengan kerjasama berterusan dan komitmen padu daripada semua pihak, diharapkan masalah kemiskinan di bandar raya Kuala Lumpur ini dapat diatasi secara berperingkat, meningkatkan kualiti hidup dan kesejahteraan masyarakat setempat.

Instrumen dan Metod Kajian

Lokasi kajian

Kajian ini dijalankan ke atas penduduk yang tinggal di Program Perumahan Rakyat (PPR) Kerinchi, Kuala Lumpur. PPR Kerinchi terletak di kawasan Kerinchi, Kuala Lumpur, dan merupakan salah satu daripada banyak projek perumahan yang dilaksanakan di seluruh negara bagi membantu golongan berpendapatan rendah mendapat tempat tinggal (*Rajah 1*). Jumlah penduduk PPR Kerinchi yang direkodkan ialah 1895 unit. Untuk menentukan anggaran bilangan sampel yang diperlukan, pengiraan menggunakan Formula Slovin telah dilakukan, dan didapati bilangan sampel yang diperlukan ialah 330 (*Rajah 1*). Walaupun anggaran sampel adalah $n=330$, jumlah sampel responden yang diperolehi dalam kajian ini ialah 334. Justifikasi yang sesuai untuk mengambil 334 sampel walaupun anggaran asal hanya 330 ialah memperoleh bilangan responden yang melebihi anggaran adalah sesuatu yang biasa dalam pengajian. Pengambilan sampel yang sedikit melebihi anggaran ini dijangka akan meningkatkan kebolehpercayaan dalam mentafsir data.

Rajah 1. Kawasan kajian.

Formula Slovin,
$$N = \left\{ \frac{1895}{1 + 1895(0.0025)} \right\}$$
$$N = 1895 / (1 + 4.74)$$
$$N = 330$$

Data analisis

Seterusnya, data kajian dianalisis menggunakan analisis deskriptif dengan perisian *Statistical Package for the Social Sciences* (SPSS) versi 27. Analisis deskriptif dipilih berdasarkan objektif kajian iaitu mengkaji realiti kehidupan keluarga miskin bandar B40 di PPR Kerinchi Kuala Lumpur, memfokuskan kepada hubungan dan bilangan tanggungan dengan kualiti hidup mereka dan mengenal pasti isu utama yang mereka hadapi. Analisis juga melibatkan profil sosiodemografi dan status sosial responden. Pendekatan ini membolehkan pengkaji meneliti perhubungan dan corak antara maklumat demografi dan status sosial dalam konteks yang telah ditetapkan sambil memfokuskan secara khusus kepada keperluan penyelidikan ini. Instrumen kajian menggunakan set soal selidik. Anggaran masa yang diberikan untuk responden menjawab soal selidik ini adalah lebih kurang 10-15 minit. Soal selidik mengandungi lima bahagian yang merangkumi profil responden, profil sosioekonomi dan status sosial responden, seperti pendidikan, kesihatan, dan perumahan.

Dapatan dan Perbincangan Kajian

Subtopik ini akan membincangkan dapatan kajian iaitu mengkaji perspektif kehidupan keluarga miskin bandar B40 di PPR Kerinchi. Perbincangan akan menganalisis profil sosiodemografi responden dengan memfokuskan kepada bilangan tanggungan dan kualiti hidup mereka serta mengenal pasti isu utama yang dihadapi dalam kalangan mereka. Perbincangan ini memberikan gambaran yang tepat tentang keadaan kehidupan sebenar yang dialami oleh kumpulan B40 di kawasan PPR ini. Statistik yang dibentangkan akan menunjukkan faktor penting berkaitan profil sosiodemografi responden di samping maklumat berkaitan yang boleh digunakan untuk wacana dan analisis seterusnya.

Maklumat demografi

Berdasarkan dapatan kajian, profil sosiodemografi responden akan dibincangkan dalam setiap aspek (*Jadual 1*). Hasil kajian mendapati kebanyakan responden berada dalam lingkungan umur 40-59 tahun (57.2%), diikuti kategori umur 60-79 tahun (25.7%), kategori umur 20-39 tahun (16.5%), dan hanya dua orang dalam kategori umur 80 tahun ke atas. Nisbah jantina responden lelaki dan perempuan adalah sama, iaitu 167 orang setiap seorang (50.0%). Mengenai status perkahwinan responden, majoriti 233 (66.8%) orang sudah berkahwin berbanding 18 orang (5.4%) setiap seorang bujang dan lain-lain yang terdiri daripada ibu tunggal atau bapa dan balu. Merujuk kepada profil etnik, kawasan PPR Kerinchi Kuala Lumpur terdiri daripada pelbagai etnik. Etnik Melayu merupakan Ketua Isi Rumah (KIR) yang paling ramai iaitu 76.9% jika dibandingkan dengan etnik lain seperti Cina (1.2%), India (21.6%), dan Sikh (0.3%). Oleh itu, etnik Melayu harus diberi perhatian yang sewajarnya dalam usaha membasmi kemiskinan di kawasan bandar besar seperti Kuala Lumpur.

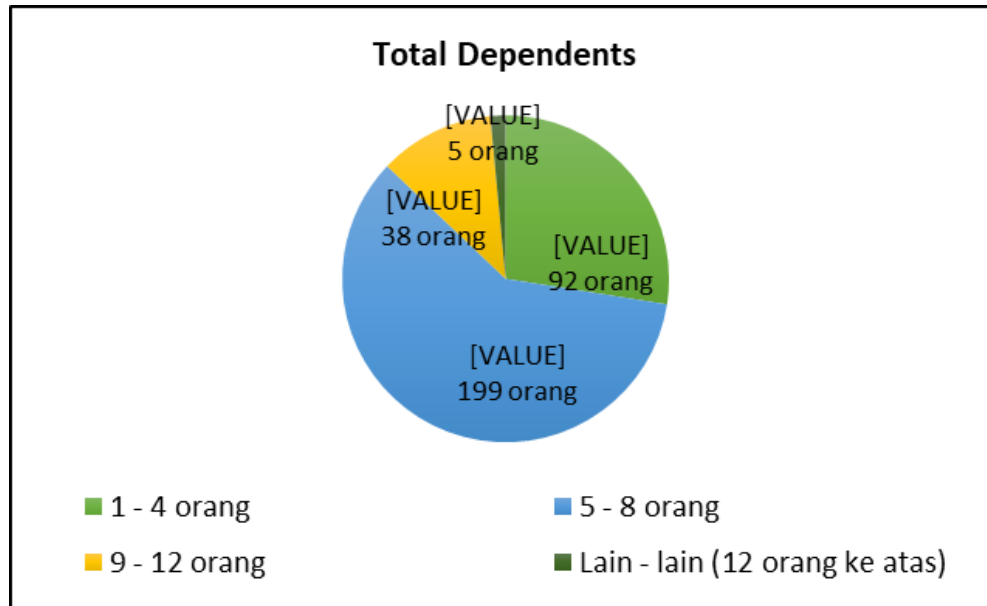
Jadual 1. *Profil sosiodemografi.*

Kategori	Kekerapan (N)	Peratusan (%)
Umur		
20-39 tahun	55	16.5

40-59 tahun	191	57.2
60-79 tahun	86	25.7
80 tahun ke atas	2	0.6
Jantina		
Lelaki	167	50.0
Perempuan	167	50.0
Status perkahwinan		
Berkahwin	233	66.8
Bujang	18	5.4
Duda	8	2.4
Janda	67	20.1
Lain-lain (ibu/bapa tunggal)	18	5.4
Etnik		
Malayu	257	76.9
Cina	4	1.2
India	72	21.6
Lain-lain (Sikhs)	1	0.3

Bilangan tanggungan

Kajian ini mengkaji bilangan tanggungan bagi setiap responden sebagai faktor penting dalam menilai corak perbelanjaan keluarga. Di samping itu, kajian mengkaji bilangan isi rumah dalam keluarga responden. Menurut Purwanto dan Taftazani (2018), jumlah isi rumah merujuk kepada jumlah anggota keluarga yang masih menjadi tanggungan keluarga, termasuk adik-beradik, orang tua yang sakit, anak kandung, atau anak angkat yang tinggal serumah tetapi belum bekerja. Isi rumah ini akan menjadi tanggungjawab ketua isi rumah (KIR) yang bekerja di setiap unit keluarga. Oleh itu, KIR yang memainkan peranan penting dalam keluarga dengan bertanggungjawab mencari rezeki bagi memenuhi keperluan asas keluarga bagi menanggung bilangan tanggungan dalam keluarga mereka. Bilangan tanggungan merujuk kepada bilangan individu yang bergantung kepada pendapatan isi rumah untuk keperluan asas seperti makanan, pendidikan dan penjagaan kesihatan. Memahami bilangan tanggungan adalah penting kerana ia memberikan gambaran tentang beban kewangan yang ditanggung oleh isi rumah dan pengaruhnya terhadap pengagihan dan penggunaan wang (Nwoke et al., 2016). Dengan menganalisis data ini, kajian ini akan memberikan pemahaman yang lebih mendalam tentang corak perbelanjaan keluarga dan cabaran kewangan yang dihadapi oleh isi rumah yang berbeza saiz dan tanggungan (*Rajah 2*).

Rajah 2. Jumlah tanggungan Ketua Isi Rumah (KIR) PPR Kerinchi Kuala Lumpur.

Berdasarkan carta di atas, kebanyakan responden mempunyai tanggungan antara lima hingga lapan dengan peratusan 59.60 peratus (199 orang). Responden yang mempunyai tanggungan antara satu hingga empat ialah 27.50 peratus (92 orang), manakala 12.90 peratus (38 orang) mewakili lebih lima hingga lapan orang tanggungan, dan kurang daripada dua peratus (lima orang) mempunyai 12 orang tanggungan dan ke atas. Dapatan ini menunjukkan saiz keluasan rumah di setiap unit rumah di PPR adalah agak sesak dengan purata isi rumah seramai 6.5 orang setiap unit rumah. Penemuan di atas menyokong melalui Institut Penyelidikan Khazanah mengenai beberapa PPR di Kuala Lumpur yang mengalami kesesakan isi rumah. Kajian mendapati kadar kesesakan isi rumah PPR dianggarkan sebanyak 20.5 peratus bersamaan 561 unit rumah PPR. Akibatnya, setiap bilik di unit PPR akan dihuni lebih daripada dua orang di setiap bilik. Keadaan ini jelas menunjukkan bahawa terdapat kesesakan yang ketara di unit rumah PPR.

Pendapatan isi rumah

Pendapatan isi rumah merupakan faktor penting untuk dibincangkan dalam kajian ini. Ini kerana pendapatan isi rumah mempengaruhi keupayaan keluarga untuk memenuhi keperluan dan tanggungjawab mereka. Dalam kajian ini, ukuran pendapatan HoHs diambil berdasarkan had pendapatan isi rumah kasar bulanan mengikut kumpulan isi rumah dan strata di Malaysia 2022 (Jabatan Perangkaan Malaysia, 2023b). Berdasarkan dapatan di *Jadual 2*, didapati kebanyakan KIR tergolong dalam golongan yang berpendapatan dalam kategori B40, bermakna had pendapatan kasar kurang daripada RM5,250. Seramai 330 responden (98.8%) menerima pendapatan kurang daripada RM5,250, diikuti hanya tiga orang responden (0.9%) yang menerima pendapatan dalam kategori M40 (RM5,250 hingga RM11,819) dan hanya seorang dalam kategori T20 yang bermaksud menerima pendapatan melebihi RM11,820. Kajian ini jelas menunjukkan bahawa ramai penduduk B40 tinggal di kawasan bandar besar PPR Kerinchi, Kuala Lumpur. Bagi meneliti realiti kehidupan warga B40 yang tinggal di PPR ini, kajian turut mengambil kira pendapatan isi rumah yang diperoleh HoH dan

jumlah tanggungan yang ditanggung oleh mereka. Ini kerana pendapatan isi rumah dan jumlah tanggungan mempengaruhi antara satu sama lain dari segi kestabilan ekonomi dan kesejahteraan keluarga. Keputusan analisis ditunjukkan dalam *Jadual 3*.

Jadual 2. *Had pendapatan responden.*

Kategori	Kekerapan (N)	Peratusan (%)
B40 (kurang RM5,250)	330	98.8
M40 (RM5,250 ke RM11,819)	3	0.90
T20 (melebihi RM11,820)	1	0.30
Jumlah	334	100

Jadual 3. *Jumlah tanggungan dan pendapatan bulanan responden.*

Bilangan isi rumah	Kategori pendapatan			Jumlah
	B40 (Kurang RM 5250)	M40 (RM 5250 ke RM 11819)	T20 (Melebihi RM 11820)	
1-4 orang	92	0	0	92
5-8 orang	197	2	0	199
9-12 orang	36	1	1	38
12 orang ke atas	5	0	0	5
Jumlah	330	3	1	334

Hasil kajian menunjukkan kebanyakan responden yang menerima pendapatan kurang daripada RM5,250 iaitu KIR yang berada dalam kumpulan B40 mempunyai jumlah tanggungan antara lima hingga lapan orang (197 responden), diikuti seorang hingga empat orang (92 responden), sembilan hingga 12 orang (36 responden), dan bagi jumlah tanggungan seramai 12 orang dan ke atas lima orang responden sahaja. Bagi responden yang menerima pendapatan dalam kategori M40, hanya dua orang mempunyai tanggungan seramai lima hingga lapan orang dan hanya seorang sahaja mempunyai jumlah tanggungan sembilan hingga 12 orang. Bagi kategori T20, hanya terdapat seorang responden yang mempunyai jumlah tanggungan seramai sembilan hingga 12 orang. Dapatan kajian jelas menunjukkan bahawa pendapatan yang diterima oleh KIR bagi kategori B40 dalam kalangan responden amat membebankan di bandar besar seperti Kuala Lumpur. Ini kerana KIR perlu menampung semua keperluan asas ahli keluarga dengan kos sara hidup yang tinggi di bandar besar ini. Keadaan ini sekaligus memberi tekanan kewangan yang agak besar kepada responden yang terlibat. Untuk mengurangkan tekanan dan beban kewangan yang serius dalam kalangan KIR, corak perbelanjaan yang bijak diperlukan untuk mengimbangi keperluan tanggungan yang berpendapatan terhad. Menurut Wahab et al. (2018), adalah penting untuk mengutamakan keperluan asas seperti makanan, tempat tinggal, dan penjagaan kesihatan sebelum membeli keperluan yang kurang penting. Selain itu, mereka yang terbeban dengan masalah kewangan boleh menjana pendapatan tambahan melalui peluang sampingan atau kerja sambilan untuk menambah sumber kewangan mereka. Dengan mengamalkan tabiat berbelanja yang bijak, setiap keluarga boleh mencapai keseimbangan kewangan yang lebih baik dan meningkatkan kesejahteraan keseluruhan.

Aspek pendidikan

Dalam mengkaji status tanggungan keluarga, aspek pendidikan juga memainkan peranan penting yang tidak boleh diabaikan. Pendidikan bukan sahaja keperluan asas dalam kehidupan tetapi juga boleh menjadi faktor yang memberi banyak tekanan kewangan kepada keluarga. Dalam kajian ini, pengkaji mengklasifikasikan tanggungan

yang masih menerima pendidikan sebagai individu atau ahli keluarga yang sedang dalam proses menuntut di institusi pendidikan. Ini termasuk pelajar sekolah rendah dan menengah, pelajar universiti atau individu yang mengikuti kursus atau latihan pendidikan lain. Dalam konteks ini, tanggungan merujuk kepada anak-anak, saudara-mara atau ahli keluarga lain yang masih bergantung kepada HoH untuk menampung kos pendidikan mereka (*Jadual 4*). Berdasarkan dapatan kajian, kebanyakan responden iaitu 194 orang (58.1 peratus), mempunyai tanggungan yang sedang menerima pendidikan. Selain itu, 91 orang (27.2 peratus) daripada responden tidak mempunyai tanggungan dari segi pendidikan, manakala 49 orang tidak berkaitan. Melihat kepada KIR yang masih mempunyai tanggungjawab dari segi pendidikan, ia juga memberi impak yang besar kepada keadaan kewangan keluarga KIR di PPR Kerinchi. Ini kerana tanggungjawab tersebut menambahkan beban kewangan KIR dalam menyumbang kepada kos pendidikan seperti yuran sekolah, buku rujukan, buku teks, peralatan, dan perbelanjaan berkaitan pendidikan (Rahayu et al., 2022). Walaupun tanggungan yang menerima pendidikan mempunyai kesan yang besar terhadap keadaan kewangan keluarga, menyokong aspek pendidikan tanggungan juga merupakan pelaburan yang hebat untuk masa depan mereka. Ini kerana pendidikan berkualiti boleh memberi kesan jangka panjang yang terbaik kepada kualiti hidup individu. Oleh itu, kesan bilangan tanggungan yang mendapat pendidikan memerlukan perancangan yang rapi untuk mencapai keseimbangan dalam menguruskan kewangan keluarga.

Jadual 4. Status tanggungan yang sedang menerima pendidikan.

Kategori status	Kekerapan (N)	Peratusan (%)
Ya	194	58.1
Tidak	91	27.2
Tidak berkaitan	49	14.7
Jumlah	334	100

Selain itu, kajian itu juga mengkaji isu golongan miskin bandar akibat wabak COVID-19 yang melanda dunia pada tahun 2020. Ini kerana persekitaran hidup golongan miskin bandar khususnya di PPR dan rumah kos rendah dilihat mempunyai kesan yang teruk apabila menghadapi COVID-19. Kebanyakan penduduk PPR tidak dapat bekerja dari rumah semasa tempoh PKP, yang memburukkan lagi kekangan pendapatan. Jika anda mesti hadir secara fizikal di tempat kerja, ini menimbulkan risiko jangkitan COVID-19. Responden juga ditanya tentang isu pendidikan semasa pandemik COVID-19 yang sedang berlaku. Memandangkan kebanyakan institusi pendidikan menjalankan pembelajaran dalam talian pada masa itu, terdapat isu yang dihadapi oleh responden (*Jadual 5*).

Jadual 5. Isu pendidikan semasa pembelajaran dalam talian semasa pandemik COVID-19.

Kategori	N (%)					J
	STS	TS	TP	S	SS	
1. Bahan rujukan terhad.	33 (9.9%)	91 (27.2%)	25 (7.5%)	93 (27.8%)	92 (27.5%)	334 (100%)
2. Kurang komunikasi lisan.	26 (7.8%)	93 (27.8%)	27 (8.1%)	99 (29.6%)	89 (26.6%)	334 (100%)
3. Akses internet terhad.	8 (2.4%)	20 (6.0%)	32 (9.6%)	148 (44.3%)	126 (37.7%)	334 (100%)
4. Pindaan sesi persekolahan dan ujian.	15 (4.5%)	13 (3.9%)	43 (12.9%)	154 (46.1%)	109 (32.6%)	334 (100%)
5. Merapatkan hubungan antara pelajar dan ibubapa.	14 (4.2%)	14 (4.2%)	36 (10.8%)	160 (47.9%)	110 (32.9%)	334 (100%)
6. Meningkatkan kemahiran dan pembangunan	15	18	50	153	98	334

teknologi pelajar.	(4.5%)	(5.4%)	(15.0%)	(45.8%)	(29.3%)	(100%)
Nota: N=Kekerapan; %=Peratusan; STS=Sangat Tidak Setuju; TS=Tidak Setuju; TP=Tidak Pasti; S=Setuju; SS=Sangat Setuju; J=Jumlah.						

Jadual di atas menggambarkan respons dan kepelbagaian pandangan dalam kalangan responden berhubung isu pendidikan pembelajaran dalam talian semasa pandemik COVID-19. Menggunakan skala Likert yang terdiri daripada lima pilihan, responden mengedarkan pendapat mereka secara sama rata merentas setiap kategori. Terdapat peratusan yang hampir seragam dalam setiap kategori, daripada "Sangat Tidak Setuju" kepada "Sangat Setuju", menunjukkan bahawa pendapat umum tidak bergantung pada pilihan yang dominan. Sebagai contoh, mengenai isu pendidikan pertama, bahan rujukan terhad, kebanyakan responden cenderung memihak kepada kenyataan ke arah yang positif, dengan 55.3 peratus bersetuju bahawa mendapatkan bahan rujukan adalah mencabar semasa pandemik COVID-19. Selain itu, sebanyak 46.1 peratus responden "Setuju", dan 32.6 peratus "Sangat Setuju" dengan pelarasan sistem pendidikan negara terhadap sesi persekolahan dan ujian sepanjang tempoh Perintah Kawalan Pergerakan (PKP). Selain itu, 82.0 peratus responden mengesahkan bahawa akses internet dihadkan semasa tempoh pembelajaran dalam talian. Keadaan ini memberi kesan ketara kepada kualiti pendidikan kanak-kanak daripada kumpulan B40 di kawasan ini, sekaligus meninggalkan kesan yang mendalam, terutamanya bagi keluarga yang mempunyai ramai anak bersekolah. Tidak dapat dinafikan bahawa hampir setiap keluarga mengalami masalah pendapatan semasa tempoh PKP, menyebabkan mereka mengutamakan makanan, sewa rumah, dan simpanan kecemasan berbanding menyediakan akses internet dan peranti untuk kanak-kanak terlibat dalam pembelajaran dalam talian (Mesman dan Majid, 2021).

Sehubungan itu, isu ini memberi cabaran kepada ibu bapa untuk mengawasi keseluruhan proses pembelajaran dan pengajaran berasaskan rumah (PdPR) semasa pandemik. Tambahan pula, cabaran ini diburukkan kepada ibu bapa yang bekerja, kerana mereka mesti menjaga, membantu, dan menyelia aktiviti PdPR anak-anak mereka. Walaupun memberikan cabaran kepada ibu bapa, 47.9% responden "Setuju" bahawa homeschooling dapat mengeratkan hubungan antara pelajar dan ibu bapa. Ini kerana ibu bapa dan anak-anak menjadi lebih rapat, membolehkan ibu bapa mengukur prestasi akademik anak-anak dan memupuk perkembangan sosial dan pencapaian akademik anak-anak (Atan et al., 2021). Tambahan pula, 85.1 peratus responden mengiktiraf aktiviti pembelajaran dalam talian sebagai berfaedah, memilih pernyataan positif bahawa pembelajaran dalam talian meningkatkan kemahiran dan pembangunan teknologi pelajar. Melibatkan diri dalam pembelajaran dalam talian mendedahkan pelajar kepada pelbagai teknologi dan platform pembelajaran digital, dengan itu melengkapkan mereka dengan kemahiran teknologi penting untuk era digital. Walaupun terdapat angka yang signifikan dalam kategori "Setuju" dan "Sangat Setuju", peratusan responden menyatakan persepsi "Sangat Tidak Setuju" dan "Tidak Setuju" juga agak tinggi. Ini menunjukkan keraguan atau kemungkinan isu asas yang perlu ditangani untuk memastikan pendidikan pembelajaran dalam talian dapat dilaksanakan dengan berkesan.

Aspek kesihatan

Menangani isu kesihatan di kalangan penduduk miskin bandar adalah penting kerana implikasinya yang mendalam terhadap kebajikan keluarga dan individu. Individu

cenderung untuk menikmati hasil kesihatan yang lebih baik apabila mereka mempunyai sumber pendapatan yang stabil (Irfan et al., 2023). Berkenaan aspek kesihatan, keluarga miskin bandar mungkin mengalami tekanan mental dan emosi yang memuncak akibat tekanan kewangan dan keadaan hidup yang mencabar. Selain itu, cabaran untuk mendapatkan bekalan makanan dan ubat yang mencukupi menjadi lebih menakutkan bagi keluarga miskin bandar, di mana sumber kewangan yang terhad menyekat akses kepada perkhidmatan penjagaan kesihatan dan makanan berkhasiat. Dari segi pemakanan, akses terhad kepada makanan seimbang dan berkualiti boleh meningkatkan risiko obesiti atau kekurangan zat jika tabiat pemakanan tidak dikekalkan. Tambahan pula, ketua isi rumah miskin bandar mungkin menghadapi kesukaran untuk mengakses perkhidmatan penjagaan kesihatan. Mereka mungkin menghadapi cabaran seperti kekurangan insurans kesihatan, halangan pengangkutan ke pusat kesihatan, atau kemudahan penjagaan kesihatan yang tidak mencukupi di kawasan kediaman mereka (Jadual 6).

Jadual 6. Aspek kesihatan di kalangan KIR.

Kategori aspek kesihatan	Masalah kesihatan	
	Ya	Tidak
Kesihatan mental terjejas	259 (78%)	75 (22%)
Bekalan ubat terhad	216 (65%)	118 (35%)
Kekurangan bekalan makanan	201(60%)	133 (40%)
Akses kesihatan	300 (90%)	34 (10%)

Berdasarkan Jadual 6, jelas menunjukkan tahap kesihatan mental dalam kalangan ketua isi rumah (KIR) di Kerinchi terjejas dengan ketara, dengan 78 peratus (259 responden) mengakui kesannya, manakala hanya 22 peratus (75 responden) menyatakan kesihatan mental mereka kekal. tidak terjejas. Peratusan yang tinggi ini mungkin berkait rapat dengan keadaan sosioekonomi dan tekanan hidup di kalangan KIR, menimbulkan peningkatan risiko isu kesihatan mental seperti kebimbangan, kemurungan dan kebimbangan. Penemuan ini sejajar dengan kajian terdahulu, seperti yang didedahkan oleh Beemer et al. (2023), yang menunjukkan bahawa individu yang dibesarkan di kawasan bandar dan menghadapi kekangan kewangan terdedah kepada gangguan mental. Penegasan ini disokong lagi oleh penyelidikan daripada Leong Bin Abdullah et al. (2021) dan Elliot (2016), menunjukkan bahawa pelbagai faktor termasuk status sosioekonomi yang rendah, modal sosial yang terhad, tahap pencemaran yang tinggi, dan ancaman fizikal seperti keganasan dan jenayah menyumbang kepada cabaran psikologi dalam kalangan penduduk bandar berbanding rakan sejawat mereka di luar Bandar. Selain itu, 65 peratus (216 responden) mengakui menghadapi akses terhad kepada ubat, berbanding 35 peratus (118 responden) yang tidak menghadapi masalah ini. Perkadaran besar yang menghadapi cabaran bekalan ubat ini boleh dikaitkan dengan perjuangan golongan miskin bandar dalam mendapatkan ubat yang mencukupi kerana kosnya yang tinggi, menghalang pembelian tetap atau mencukupi. Tambahan pula, 60 peratus responden mengaku mengalami kekurangan bekalan makanan berkualiti. Menurut kajian Hamzah (2021), individu yang mempunyai kedudukan kewangan yang lemah sering memilih pilihan makanan ringan yang lebih murah dan mudah diakses, kerana mereka tidak mampu membeli barangan makanan berkhasiat, terutama dalam keluarga besar.

Mengenai akses kepada penjagaan kesihatan, majoriti responden menghadapi cabaran, dengan 90 peratus (300 responden) mengakui isu dalam mengakses

perkhidmatan penjagaan kesihatan. Halangan dalam akses penjagaan kesihatan di kalangan penduduk miskin bandar berpunca daripada pelbagai faktor kompleks, termasuk kos perkhidmatan penjagaan kesihatan yang tinggi, yuran perundingan, cabaran pengangkutan dan kesesakan jalan raya, yang menghalang akses untuk demografi ini. Abd Wahab et al. (2022) mendapati dalam kajian mereka ke atas beberapa Projek Perumahan Awam (PPR) di Kuala Lumpur bahawa golongan miskin bandar kebanyakannya bergantung kepada pengangkutan awam, seperti bas dan kereta api, untuk mengakses klinik awam. Walaupun beberapa klinik berada dalam jarak dua kilometer dari kediaman mereka, isu pengangkutan dan kesesakan lalu lintas dengan ketara melambatkan masa perjalanan, menekankan kesan jarak dan pengangkutan ke atas akses penjagaan kesihatan bagi golongan miskin Bandar. Secara keseluruhannya, bilangan tanggungan yang besar dalam kalangan golongan miskin bandar bukan sahaja meningkatkan tekanan kewangan tetapi juga meningkatkan risiko kesihatan dan kesejahteraan dalam keluarga ini. Oleh itu, langkah yang bertujuan untuk mengurangkan beban pergantungan dan meningkatkan akses kepada perkhidmatan penjagaan kesihatan dan sumber kewangan adalah penting untuk meningkatkan kebajikan mereka.

Kesimpulan

Artikel ini telah mendalami kajian realiti kehidupan golongan B40 di PPR Kerinchi, Kuala Lumpur, dengan meneliti aspek seperti profil sosioekonomi responden, bilangan tanggungan, pendapatan isi rumah, dan pendidikan. Ia juga meneroka isu seperti pendidikan dalam talian dan akses penjagaan kesihatan untuk kumpulan B40 dalam bidang ini. Penemuan kajian telah mendedahkan keseluruhan cabaran ekonomi dan pendidikan yang dihadapi oleh komuniti ini, menekankan keperluan untuk tindakan bersepadu untuk meningkatkan kesejahteraan mereka. Memandangkan perbincangan menyeluruh tentang realiti kehidupan bagi kumpulan B40 di PPR Kerinchi, adalah penting untuk mengakui cabaran yang mereka hadapi dan merangka penyelesaian yang berkesan. Kumpulan ini memerlukan pendekatan yang disesuaikan untuk meningkatkan kualiti hidup mereka, merangkumi pelbagai langkah seperti memperkukuh akses kepada pendidikan berkualiti, meningkatkan kemudahan pendidikan, dan menyediakan perkhidmatan penjagaan kesihatan yang berpatutan dan berkualiti. Selain itu, program bantuan, latihan kemahiran dan inisiatif pembangunan komuniti bersepadu memerlukan perhatian. Melaksanakan pendekatan sedemikian sedikit sebanyak boleh menyumbang kepada peningkatan taraf hidup golongan miskin bandar dan merapatkan jurang sosioekonomi dalam masyarakat.

Penghargaan

Penyelidikan ini disokong oleh Kementerian Pengajian Tinggi Malaysia bagi Skim Geran Penyelidikan Fundamental (Nombor geran: FRGS/1/2022/SS0/USM/02/25) dan Pusat Pengajian Pendidikan Jarak Jauh, Universiti Sains Malaysia atas sokongannya.

Konflik Kepentingan

Pengarang mengesahkan bahawa tiada konflik kepentingan melibatkan mana-mana pihak dalam kajian penyelidikan ini.

RUJUKAN

- [1] Abd Wahab, S.N., Satar, N.M., Tumin, M. (2022): Urban poor: Evidence of barriers in accessing public clinics in Kuala Lumpur, Malaysia. – *Malaysian Journal of Public Health Medicine* 22(1): 193-204.
- [2] Allang, B.A., Awang, M.M., Ahmad, A.R., Ahmad, A. (2019): Influenced factors of B40 students' academic achievement. – In *The 2nd International Conference on Sustainable Development and Multi-Ethnic Society*, Redwhite Pres 5p.
- [3] Atan, N.S., Tonot, H., Husin, N. (2021): Kesediaan Ibu Bapa Terhadap Pembelajaran Maya Pelajar Sekolah Rendah Semasa Krisis Pandemik Covid-19. – *Proceeding of 8 International Research Management and Innovation Conference (8th IRMIC 2021)* 10p.
- [4] Beemer, C.J., Stearns-Yoder, K.A., Schuldt, S.J., Kinney, K.A., Lowry, C.A., Postolache, T.T., Brenner, L.A., Hoisington, A.J. (2021): A brief review on the mental health for select elements of the built environment. – *Indoor and Built Environment* 30(2): 152-165.
- [5] Bernama Web Portal (2021): 10,200 Keluarga Miskin di Kuala Lumpur dalam Data e-Kasih. – Kuala Lumpur: Astro Awani 5p.
- [6] Din, A. (2022): Perception of The B40 Group Quality of Life Toward Public Housing Provided by The Government of Malaysia in Langkawi. – *Asia e-University* 167p.
- [7] Dubai, A. (2021). What is the Cycle of Poverty? – Canada: World Vision 9p.
- [8] Elliot, I. (2016): Poverty and mental health: a review to inform the Joseph Rowntree Foundation's Anti-Poverty Strategy. – *Mental Health Foundation: London* 110p.
- [9] Hamzah, N. (2021): Poverty and Access to Healthy Food. – *Mision de Casidad Web Portal* 8p.
- [10] Ichsan, M.W., Jiuhardi, J., Suharto, R.B. (2021): Pengaruh pendapatan dan jumlah tanggungan keluarga terhadap konsumsi buruh. – *Jurnal Ilmu Ekonomi Mulawarman (JIEM)* 6(3): 1-6.
- [11] Hoo, K.Y., Li Lai, S. (2023): Factors associated with contraceptive use in Malaysia and Pakistan. – *Pertanika Journal of Social Sciences and Humanities* 31(1): 265-281.
- [12] Irfan, M., Karam, N., Akber, S., Ali, B. (2023): Multidimensional Poverty Assessment in Pakistan: Does Household Dependency Escalate Poverty? – *Pertanika Journal of Social Sciences & Humanities* 31(2): 837-854.
- [13] Jabatan Perangkaan Malaysia (2023a): Pendapatan Perbelanjaan Kemiskinan Ketidaksamarataan 2022. – Putrajaya: Jabatan Perangkaan Malaysia 334p.
- [14] Jabatan Perangkaan Malaysia (2023b): Ketidaksamarataan Pendapatan 2022. – Putrajaya: Kementerian Ekonomi Jabatan Perangkaan Malaysia 50p
- [15] Jabatan Perangkaan Malaysia (2022a): Kemiskinan di Malaysia. – Putrajaya: Kementerian Ekonomi Jabatan Perangkaan Malaysia 50p.
- [16] Jabatan Perangkaan Malaysia (2022b): Laporan Survei Kemudahan Asas. – Putrajaya: Jabatan Perangkaan Malaysia 252p.
- [17] Jahada, N., & Lau, J. L. (2021): Faktor Mempengaruhi Kepuasan Perumahan dalam Kalangan Penduduk Rumah Kos Rendah (PPR) di Tawau, Sabah. *Jurnal Pengguna Malaysia* 36: 55-80.
- [18] Jamil, N., Che Mat, S.H. (2020): Kemiskinan Pelbagai Dimensi Berwajaran. – *Journal of Economics and Sustainability (JES)* 2(1): 1-14.
- [19] Johari, A.K. (2018): Golongan miskin bandar kurang ambil makanan berkhasiat-Penganalisis. – *Astro Awani Web Portal* 8p.
- [20] Kashfi, W.N.I.H., Har, N.C., Noor, S.S.M., Osman, N., Rouyan, N.M., Hussin, Z. (2022): Cabaran dan permasalahan pembelajaran murid B40 di Sekolah Rendah di Malaysia. – *QALAM International Journal of Islamic and Humanities Research* 2(4): 17-28.
- [21] Khamis, M.R. (2023): Ambil HoHa Tanggungan, Kos Sara Hidup Pengelasan M40, T20. – *BH Online* 10p.
- [22] Leong Bin Abdullah, M.F.I., Ahmad Yusof, H., Mohd Shariff, N., Hami, R., Nisman, N.F., Law, K.S. (2021): Depression and anxiety in the Malaysian urban population and

- their association with demographic characteristics, quality of life, and the emergence of the COVID-19 pandemic. – *Current Psychology* 12p.
- [23] Mahamod, Z., Mazlan, R., Amin, N., Rahman, M.Z.A. (2021): Tahap Penguasaan Kemahiran Membaca dan Menulis Murid-Murid B40 dalam Pembelajaran Bahasa Melayu: The Level of Proficiency in Reading and Writing by B40 Students in Malay Language. – *PENDETA: Journal of Malay Language, Education and Literature* 12(1): 40-62.
- [24] Marbin, D., Gutwinski, S., Schreiter, S., Heinz, A. (2022): Perspectives in poverty and mental health. – *Frontiers in Public Health* 10: 7p.
- [25] Maulana, R. (2019): Analisis Kemiskinan Di Kabupaten Aceh Besar. – *UIN AR-RANIRY* 118p.
- [26] Mesman, N.S., Majid, Z.A. (2021): Kajian kesediaan pelajar mengikuti pembelajaran dalam talian semasa perintah kawalan pergerakan (PKP) membendung Covid-19 Fasa 2. – *International Journal of Education and Pedagogy* 3(1): 195-202.
- [27] Muda, N., Azahari, A.M., Shahabuddin, F.A., Zamzuri, Z.H., Arif, N.M., Bakar, M.A.A., Suradi, N.R.M. (2020): Health Vulnerability Versus Multiple Vulnerability Factors Among Low-Income Group in Malaysia. – *Pertanika Journal of Social Sciences & Humanities* 28(2): 1415-1427.
- [28] Nwoke, M.B., Chukwuorji, J.C., Ebere, M.O. (2016): Number of dependents, community support, and mental health in later life: Does gender make a difference? – *The International Journal of Aging and Human Development* 83(1): 63-87.
- [29] Patel, V., Burns, J.K., Dhingra, M., Tarver, L., Kohrt, B.A., Lund, C. (2018): Income inequality and depression: a systematic review and meta-analysis of the association and a scoping review of mechanisms. – *World Psychiatry* 17(1): 76-89.
- [30] Purwanto, A., Taftazani, B.M. (2018): Pengaruh jumlah tanggungan terhadap tingkat kesejahteraan ekonomi keluarga pekerja k3l Universitas Padjadjaran. – *Focus: Jurnal Pekerjaan Sosial* 1(2): 33-43.
- [31] Rahayu, E.B.S., Moonti, U., Ardiansyah, A., Dama, M.N., Gani, I.P., Toralawe, Y. (2022): Pengaruh Jumlah Tanggungan Keluarga dan Pendidikan Terhadap Kemiskinan. – *Oikos Nomos: Jurnal Kajian Ekonomi dan Bisnis* 15(1): 22-32.
- [32] Rameli, N. (2022): Pembangunan Program Perumahan Miskin Bandar di Kuala Lumpur. – *Journal of Social Transformation and Regional Development* 4(2): 84-93.
- [33] Rodriguez, L. (2020): Understanding how poverty is the main barrier to education. – *Defeat Poverty* 7p.
- [34] Rose, R.A.C., Sulo, M. (2021): Pengaruh amalan perancangan keluarga terhadap kadar kelahiran wanita di Tawau Sabah. – *Geografia : Malaysian Journal of Society and Space* 17(1): 123-139.
- [35] Salleh, N.A.S.M., Latiffi, A.A. (2021): Kajian Kepuasan Penduduk Terhadap Kualiti Perumahan Program Perumahan Rakyat (PPR). – *Research in Management of Technology and Business* 2(2): 685-698.
- [36] Shahimi, I.M. (2018): Penting Merancang Kehamilan. – *Metro Web Portal* 10p.
- [37] Tibber, M.S., Walji, F., Kirkbride, J.B., Huddy, V. (2022): The association between income inequality and adult mental health at the subnational level-a systematic review. – *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology* 57: 24p.
- [38] Wahab, M.A.A., Shahiri, H.I., Mansur, M., Zaidi, M.A.S. (2018): Kos sara hidup tinggi di Malaysia: Pertumbuhan pendapatan isi rumah yang perlahan atau taraf hidup yang meningkat. – *Jurnal Ekonomi Malaysia* 52(1): 117-133.
- [39] Zakaria, R. (2022a): Waspada Kesan Kenaikan Kos Sara Hidup Terhadap Kesihatan Mental. – *BH Online* 10p.
- [40] Zakaria, S.M., Shukry, A.N.A.M., Yusof, W.N.W., Abdullah, N. (2022b): Krisis Kesihatan Mental Ibu Tunggal B40 Semasa Pandemik COVID-19: Kajian Kes di Pulau Pinang (Mental Health Crisis of B40 Single Mothers during COVID-19 Pandemic: A Case Study in Penang). – *Jurnal Psikologi Malaysia* 36(2): 11p.